

Opponensi értékelés

Végh Katalin: Az igazságkeresés bibliai összefüggései

Végh Katalin dolgozatában egy olyan kérdést igyekszik körüljárni, amely a hétköznapi emberélet egyik legalapvetőbb meghatározottságát érinti, hogy ti. hogyan viszonyul „az igazsághoz”. A dolgozat igei kijelentésekre hivatkozva amellet foglal állást, hogy az igazság maga Isten és a bibliai iratgyűjteményben foglalt kijelentések. Ennek megfelelően a dolgozatíró végső soron az ember Istenhez való viszonyulását, istenkeresését teszi vizsgálata tárgyává. Gondolatmenete öt alapkérdés köré csoportosul: 1. hol található meg „az igazság”, 2. az igazságkeresés lelki feltételei 3. a predesztináció kérdése az igazságkeresés összefüggésében 4. az igazságkeresés tévútjai, zsákutcái, külső és belső gátló tényezők. 5. az igazságkereső út eredményei. Ezek mellett két bibliai személy történetét elemzi, hogy felmutasson az igazságkeresés vonatkozásában egy pozitív és egy negatív példát, valamint két példázatot tárgyal részletesebben. A dolgozatíró a téma tárgyalása során mindvégig előtérben tartja az igazságkeresés személyes vonatkozásait, és nem titkolja, hogy amikor az igazságkeresésről ír, akkor végső soron saját – részben már lezajlott, részben folyamatban lévő – igazságkeresése motiválja.

A dolgozat erényei

Végh Katalin dolgozatának személyessége a legfőbb pozitívuma. Ebből fakad az, hogy a választott téma nem érdektelen, hanem az olvasó mindvégig érdeklődéssel követi nyomon a dolgozatíró gondolatait. Emellett erénye a szövegnek az, hogy bár a választott téma óriási kérdéskört ölel föl, számos megközelítési lehetőséggel, és nagy mennyiségű szakirodalommal, igyekszik mindvégig megmaradni a maga által választott ösvényen és a fenti témakörök mentén kifejteni álláspontját. Emellett külön említésre méltóak az egyes fejezetekhez rendelt mottók, amelyek néhány szóban frappánsan foglalják össze a fejezet tartalmát.

A dolgozat gyengeségei

A dolgozat – véleményem szerint – legfőbb gyengesége éppen legfőbb erényéből fakad. Ha ugyanis valaki személyesen mélyen érintett egy adott témában, akkor igen nehéz a kifejtés során tárgyilagosnak maradnia. Ezt a tárgyilagosságot hiányolom leginkább a dolgozatból, amely pedig a tudományos igényű írás legfőbb ismertetőjele – és hadd jegyezzem meg: pozitívuma. Ha valaki a „hit körén kívül állva” olvassa a dolgozatot, akkor minden bizonnyal sok mindent nem ért, sem fogalmakat, sem gondolatmeneteket, mert azok egy külső szemlélő számára nincsenek sem kellően megalapozva, sem kellően körüljárva. Olyan fogalmakat, mint „szubjektív idealizmus”, „ökumenizmus”, „tulajdonított és részesített igazság” nagy körültekintéssel lehet csak bevezetni egy szövegbe, nem pedig magától értetődően kezelni ezeket. Ami az író számára világos, az az olvasó számára nem az – ezért kell egy érvelő-elemző írásműben alulról építkezve, az író saját meggyőződéseit folyamatosan kérdésben tartva, fokozatosan haladni a kitűzött cél felé. A felhasznált irodalmat esetlegesnek és kevésnek találom, nem tesz bizonyosságot arról, hogy a dolgozat írója módszeresen utánajárt volna a témának.

Összegzés

Összességében Végh Katalin dolgozatát értékes és inspiráló munkának tartom, amelyen néhány módszertani megfontolás után érdemes lenne tovább dolgozni.

Budapest, 2010. október 22.

Dr. Horváth Orsolya